

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Zaringo Badensis

Schöpflin, Johann Daniel

Carolsruhae, 1764

Caput III.

[urn:nbn:de:bsz:31-295098](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295098)

CAPUT III.

RUDOLPHUS IV.

DOMINUS DE PFORZHEIM.

A. 1300 — 1348.

§. I.

I n divisione terrarum, cum Friderico II. RUD. IV. fratre suscepta, Principatus sui sedem Rudolphus IV. accepit Pforzheimium; Pforzheimensis hinc dictus.

A. 1300. quo sui juris est factus, venditionem vici Langensteinbach, de qua superius actum, suis literis probavit, in quibus *Rudolphus Dei gratia junior Marchio de Baden* nuncupatur.

Ecclesiasticæ vitæ eum ab initio destinatum & Canonicum Spirenses factum fuisse, ex sigillo cognoscimus, quod adjectum est literis, quibus cum fratre suo lites inter Abbatiam monachorum in Alba & rusticos suos in Malsche compositas refert A. 1307.

RUD. IV.

ubi legitur: *Rudolphus Marchio de Baden, Canonicus Ecclesiae Spirensis.*

§. II.

Res ge-
stæ ab
A. 1322.

Præter ea, quæ superius in Friderici II. fratris ejus vita memoravimus, observamus porro, quod Rudolphus A. 1322. dimidiam partem loci Bürckenfeld, ad præfecturam Neuenbürgensem pertinentis, pro centum libris Hallerorum oppigneraverit Württembergico Comiti, intra biennium redimendam, ita tamen, ut, si non fiat relutio intra hoc tempus, jus redimendi amissum fit. Arbitri de pretio, quod hoc casu addendum, statuant. (a)

A. 1323. Leopoldo Austriæ Duci, Spirensis civitatem obsidenti, auxilium tulit Rudolphus. At eodem anno pax inita & de damno, Spirensibus dato, electis ab utraque parte arbitris, transactum. (b). Idem Marchio cum uxore sua Lutgarda suburbii Pforzheimensis Hospitale Sancti Spiritus, nuper ab eo restitutum, A. 1323. donis ornavit. (c)

Eodem anno Conradus Abbas & Conventus Monasterii in Sunnensheim Ordinis Sancti Benedicti Rudolpho nostro jus patronatus parochialis Ecclesiae in Nyffern, ob præstitam defensionem, consensu Episcopi Basiliensis, pleno jure tradiderunt.

(a) SATTLER. *Beschreibung des Hertzogth. Würtemb.* P. I. cap. 17. §. 2.

(b) LEHMANN. *Chron. Spir.* Lib. VII. cap. 23. & 26.

(c) GAMANS. *Hist. Bad.* pag. 213.

A. 1329. Nicolaus Comes de Lewenstain venditionem oppidi Bünnekain & castri Obern Magenhain, durante minore ipsius ætate, Rudolpho Marchioni & Marchionissæ Lutgardæ factam, confirmavit, eorumque dominum directum, Archiepiscopum Moguntinum, facta refutatione, de investiendo Marchione rogavit.

A. 1330. Stempferi nobiles pacem cum civitate Spirensi inierunt, cujus servandæ sponsonem in se suscepit Rudolphus. (d)

Idem cum Rudolpho Hessone Spirensibus damna intulit, quæ septem arbitrorum judicio refarcire coactus est, Bertoldo Ebersteinensi & aliis obstagium in se recipientibus. (e).

§. III.

De Ludovico IV. Imperatore optime meritis, Imperialem Ortenaviæ Præfecturam omnem, ejusque castra, civitates, vicos, villas & bona reliqua, pro nongentis marcis argenti & quater mille libris Hallensium, quas Cæsar ei se debere professus est, A. 1334. pignoris loco obtinuit. Præterea Mülbergam aliaque feuda Imperii, morte Rudolphi Hessonis, Marchionis nostri patruelis vacantia, eidem contulit Cæsar.

Privilegia Ludovic. IV. Imp.

F 3

(d) LEHMANN. *Chron. Spir.* Lib. VII. cap. 28. & LÜNIG. *Archiv. Imp.* Part. Spec. Continuat. IV. Tom. II. p. 485.

(e) FUCHS in *Annotationibus ad Lehmann.* Lib. VII. cap. 30.

RUD. IV.

Noribergæ Imp. A. 1335. brevique post universis Germaniæ civitatibus, ne homines Marchionis proprios in collegia sua reciperent, solenni diplomate ibidem interdixit. In literis his omnibus Rudolphus noster, Marchio *Pforzheimensis* appellatur, vel *Badensis, dictus de Pforzheim*.

§. IV.

Wirtembergica.

A. 1339. Rudolphus dimidiam partem vici Mensheim, quæ ad ipsum pertinuerat, in Ulricum, Wirtembergiæ Comitem, transtulit. (f)

Palatina.

Eodem anno Brettam oppidum ab Ebersteiniis Comitibus titulo revocabili acquisivit. Acquisitum ipse Comitibus Palatinis, Ebersteinenfium consensu, oppigneravit. (g) Palatini denique oppidum hoc emtione penitus sui juris fecerunt. (h) Iisdem Comitibus Palatinis oppidum Heildolsheim, quod pignus Imperii tenebat Marchio, intra sexennium (i) bis oppigneravit, (k) bis quoque redemptum. A. 1347. portorium in Murgio fluvio acquisivit.

(f) Conf. SATTLER. loc. cit. P. I. p. 101.

(g) *Acta Compromissi Aurelian.* p. 157. & TOLNER. in *Additionibus ad Histor. Palat.* p. 78.

(h) *Acta* cit. pag. 64. 148. 159. & CHYTRÆUS de *Greichgaa* in Ill. JOH. JAC. REINHARDI *Script. rer. Palat.* Vol. I. p. 497.

(i) A. 1340. & 1346.

(k) *Acta Compr. Aurel.* pag. 157. & TOLNER. pag. 48. & 97.

§. IV.

Post Lutgardam, Alberti Comitis de Lœwenstein Uxores. viduam, quam Rudolphus noster A. 1323. thori sui sociam junxit, secundis nuptiis duxit Mariam, Ludovici & Friderici Comitum ab Oetingen, Alfatiae infer. Landgraviorum, sororem; cum qua Pforzheimensi Hospitali Sancti Spiritus annuos viginti quinque librarum Hallensium redditus A. 1336. donavit.

Denique septimo Kal. Jul. A. 1348. (1) in Lucidæ Val- Mors & sepult. lis monasterio decessit. Sepulcrum ejus Marchica inter monumenta comparebit.

Maria die 10. Jun. 1369. extincta, in Godesaugiensi Abbatia, cui annuos redditus XV. librarum Hallensium & VI. quartalium avenæ adscripserat, (m) sepulta.

Par filiorum Rudolphus noster reliquit, Fridericum III. Filii. & Rudolphum V. dictum *Wecker*, ut ex sequentibus patebit. De natu juniore improle primum, dein de majore, qui genus propagavit, agemus.

(1) SCHANNAT. loc. cit. p. 168.

(m) GAMANS. *Hist. Bad.* p. 216.

RUD. V.

R U D O L P H U S V.

COGNOMINE WECKER

D O M I N U S D E P F O R Z H E I M .

A. 1348 — 1361.

§. V.

RUD. V. **F**ilius, ut distingueretur à patre, nomini paterno Rudolphi Marchionis Badensis, dicti de Pforzheim, adjectum est Weckeri cognomen. (n)

§. VI.

Acta sub
Carol. IV.
Imp.

Carolus IV. Imperator Spiræ commoratus A. 1349. die Martis ante Palmarum non modo de Imperialibus feudis eum investivit, sed & confirmavit ei Ortenaviæ pignus; quod quinque millibus aureorum minorum adauxit. Præterea Rudolphum & subditos ejus ab omni omnium Judæorum, Argentinensium præsertim, actione mutui liberos pronuntiavit.

Per

(n) In literis investituræ Caroli IV. Imperatoris vocatur: *Rudolph Marggraf zu Baden, Herr zu Pforzheim, der genannt ist der Wecker*. Idem nomen ipsi in aliis ejusdem Imperatoris litteris A. 1362. datis, adscribitur apud SCHILTER. *de simultanea investitura princip. imperii* cap. II. §. 4. in *Comment. ad Jus feudale Alem.* p. 338.

Per investituram Cæsari, extra Marchionatum Badensem bellum gesturo, quinquaginta milites galeatos se debere Rudolphus professus est. (o)

Biennio post tamen ejusdem Cæsaris auctoritate, non refragantibus Friderico & Rudolpho Marchionibus, Ortenaviæ Advocatia in Bertoldi II. Episcopi Argentinensis manus legitima relictione transivit.

Carolus IV. de pace publica Rhenensi sollicitus, A. 1353. triennale fœdus Procerum ac Civitatum stabilivit Hagenoæ.
 „ Recessit autem Weckerus Marchio de Baden, nolens esse in
 „ Liga, cujus frater Fridericus & Hermannus patruus
 „ (patruelis) in brevi sunt ante defuncti, ut scribit ALBER-
 „ TUS „ (p)

§. VII.

Hagenbacum (q) & Selsa, Alfatia oppida, oppignerata Badenfibus, tumultui bellico A. 1357. occasionem dederunt. Bellum Alfatium,

Tom. II.

G

(o) Literæ Rudolphi March. Domini Pforzh. dicti Wecker, in SOMMERBERGII *Script. Rer. Siles.* Tom. III. p. 70.

(p) Chron. p. 160.

(q) ALSATIA ILLUSTR. Tom. II. p. 179. sq.

RUD. V.

Frequentes enim ex illis in mercatores præfertim, qui præteribant, direptiones cum fierent, Cæsar Civitates Imperiales, ad Rhenum & in Suevia fitas, induxit, ut Advocatum suum provincialem Alfatix sequerentur. (r)

Civitates imperata fecerunt, at immutata mox sententia Cæsar utrique parti per Rupertum seniore, Comitem Palatinum, & Johannem Episcopum Argentinensem pacis inspiravit consilia atque Marchionem porro debellari prohibuit. (s) Dirutum oppidum Selsam hoc bello, & mox a Carolo IV. restauratum esse, docet KOENIGSHOVIVS. (t)

Triennio post protectionis peculiaris diploma (u) Rudolpho seniori ac juniore, Marchionibus Badensibus (x) concessit; & mille marcas ex vectigali Selsensi, (y) totidemque seniori foli,

(r) WENCKER. in *Collect. Archivi & Cancellar. Jur.* pag. 378. Plura de Selsa vid. in *ALSAT. ILLUSTR.* Tom. II. p. 181. sqq.

(s) *Ibid.* pag. 379.

(t) *Chron. Alfat.* pag. 314.

(u) GLAFEY *Anecd.* num. 156.

(x) *Rudolph den eltern, den man den Wecker nennet, und Rudolph den jungen, Herrn zu Pforzheim, Marggrafen zu Baden.*

(y) GLAFEY *loc. cit.* num. 155.

pro damnis Selfæ & Hagenbaci acceptis, Noribergæ cum versaretur, adscripsit.

Eodem anno cum utrisque Marchionibus mutui auxilii foedus Elector Palatinus Rupertus inivit.

§. VIII.

Rudolphi Weckeri, Advocati & instauratoris sui, memoriam, Abbatia Gottsaugienfis Annalibus suis grata mandavit. (z)

§. IX.

Obiit quinto Kal. Sept. A. 1361. sepultus ante altare Sanctæ Catharinæ Lucidæ Vallis. (a) Obitus.

Viduam reliquit Adelheidem, Marchionis Rudolphi Hessonis filiam, (b) quæ per matrem Johannam Montisbeliardi Co-

Tom. II.

G 2

(z) Ibidem num. 158.

(a) GAMANS. *Hist. Bad.* p. 240.

(b) In Charta A. 1347. HERRGOTT. num. 792. pag. 674. legitur: *Adelheit Margræfin zu Baden und Rudolph genant Weckher ihr ehlicher Mann.* Adde STEYERER in *Addit. ad Hist. Alberti Sap.* p. 244.

RUD. A.

mitissam, heres fuit Dynastiæ Belfortensis ex parte, (c) marito superstes.

(c) Unde in literis A. 1362, quibus undecim Dynastiæ Belfort vicos à tributo manus mortuæ liberat, *Noble & puissant Dame Alix, Marquise de Bade & Dame de Belfort*, appellatur. Literas has Judex Curie Archiepisc. Vefont. exaravit. Cod. Diplom.

CAPUT IV.

FRIDERICUS III.

DOMINUS DE BADEN.

A. 1348 — 1353.

§. I.

adae Fridericus, Pforzhemii frater Rudol-
phus VI, Ebersteinii patruelis Herman-
nus IX. suas sedes habuerunt.

Frideri-
cus III.

A. 1348. Friderico huic ejusque fratri Rudolpho Weckerio (a) homagium & fidelitatis jusjurandum praestiterunt cives Pforzheimenses.

G 3

(a) Verba literarum sunt: „ Den Hochgeedelten Marggrave Friderichen und
„ Marggrave Rudolphen genant dem Wecker, Gebrüdern von Baden und
„ Herrn zu Pforzheim.

FRID. III.

§. II.

Res ge-
stæ.

Literis A. 1349. quibus coronam, a Ruperto Palatino Judæis Argentinensibus pro Rudolpho patre olim oppigneratam, sibi in manus traditam Fridericus testatur, Hermannus Marchio, Dominus de Eberstein, & Marchio Rudolphus, dictus Wecker, Friderici frater, sua quoque appenderunt figilla. (b)

Rupertus ille Fridericum nostrum focerum suum vocat in Charta, qua super corona ista Argentinenses absolvit. (c)

Fridericum & Rudolphum *fratres*, Marchiones de Baden, Carolus IV. Imperator in diplomate A. 1351. commemorat, quo Bertoldo Episcopo Argentinensi Advocatiæ Ortenaviæ relictionem permittit.

§. III.

Mors.

Obiit *Illustris Fridericus Marchio de Baden* IV. Non.

(b) Codex Diplomat. Argent. Membr. de A. 1370. pag. 150. ubi: *Wir Marggrave Friederich Herre zu Baden.* In fine: *Wir och Marggrave Herman von Baden, Herre zu Eberstein, und Marggrave Rudolf genant Wecker, des vorgeannten Marggrafe Friderichs Bruder.*

(c) Ibidem: *Unserm lieben Sweher, Marggrafe Frideriche von Baden.*

Sept. A. 1353. teste Necrologio Lucidæ Vallis, (*d*) cui monasterio jus patronatus in Hauen Eberstein A. 1348. una cum fratre Rudolpho dederat dono. (*e*)

Fridericus noster duxit uxorem Margaretham, Rudolphi Uxor. Hessonis, patruī sui, & Johannæ Montisbeliardensis filiam natu majorem, (*f*) quæ per matrem Dynastiæ Hericurtenſis fuerat heres, quam Dynastiam A. 1366. condito testamento, filiæ suæ Margarethæ, primum Godofredo Comiti Leininga-Rixingenſi, dein Henrico Comiti Lucelſteinenſi (*g*) nuptæ, & hac sine legitima prole moritura, filio suo Rudolpho Marchioni Badenſi, adſcripſit. (*h*)

Præterea, Margarethæ mille & quingenti floreni ex Dynastia Florimontana ab Auftriæ debebantur Ducibus, unde & Florimontii nomen ſuis titulis adjecit.

(*d*) SCHANNAT. *Vind. Lit. Collect.* I, p. 169.

(*e*) GAMANSIUS p. 239.

(*f*) In charta diſiſionis hereditatis maternæ inter quatuor filias A. 1347. inſtitutæ, *Grede Margrafin ze Baden, Margrafen Friderich ihr ehlicher Mann*, leguntur apud HERRGOTT. *Cod. Dipl.* num. 792. p. 674.

(*g*) ALSAT. ILLUSTR. Tom. II. pag. 619. ubi corrigendus eſt error in nomine Patris; pro Rudolpho enim Fridericus ponendus.

(*h*) Testamentum idiomaſe Gall. ſcriptum. Margaretha hoc utitur titulo: *Je Marguerite Marquiſe de Baade, Dame d'Ericourt & de Florimont.*

FRID. III.

Fridericus III. ergo par liberorum reliquit, Margaretham Godefridi, vulgo Schaffridi, Comitis Leiningensis & postea Henrici Comitis Lüzellsteinensis uxorem, & Rudolphum familiae Badensis statorem, de quo jam instituendus est sermo.

CAPUT

CAPUT V.

RUDOLPHUS VI.

COGNOMINE LONGUS.

A. 1353 — 1372.

§. I.

corporis proceritate *Longum*, non RUD. VI.
Magnum appello; quamvis elogio
hoc eum censeam dignum; fuerat
enim animo non minus, quam cor-
pore valens. (a)

§. II.

Marchiæ Badensis partes, tam diu divisæ, in unum de-
nique corpus sub hoc Rudolpho redierunt. Quamdiu cognominis
patruus vixit Weckerus, Rudolphus noster dictus est *junior*. Mar-
chiam
conjun-
git.

Tom. II.

H

(a) Staturam ejus ad XII. pedes scriptores juniores fabulose extendunt.

RUD. VI.

Hic cum patruo A. 1356. pactum familiæ condidit; omnium Domus Badensis pactorum basis & fundamentum. (b)

Placuit, ut alteri, sine mascula sobole morituro, alter in universis succederet terris & bonis. Placuit, ut filiabus pro omni suo jure mille marcæ argenti, cum nubere, solverentur. Terras & subditos alienare ne liceat. Oppignerare liceat, sed caute. In difficilioribus rebus, in tuendo potissimum jure salvi conductus, mutua præstentur auxilia. Domesticæ lites, si quæ oriantur, per arbitros, quos dicunt Austrægas, componantur amice. Pacti hujus virtute patruo suo, A. 1361. ut vidimus, extincto, heres successit noster Rudolphus.

§. III.

Investi-
tur a Cæ-
re.

Idem a Carolo IV. Imperatore, in cujus aula fuerat educatus, veniam eodem anno obtinuit gabellam seu vectigal (*Umgeld*) imponendi vino omnique frumentorum generi, in civitate Pforzheim, secundum jus & consuetudinem terræ.

A. 1362. ab eodem Imperatore totius Principatus seu Marchiæ Badensis investituram Noribergæ accepit.

Cæsar limites ejus ita definit: „A Graba usque ad Mülenberg ad Albam, ab Alba usque ad Schwarzacum & Hardtam interjacentem, cum Ettelinga oppido, cum jure forestali, condu-

(b) Conditum est Ettlingæ die Lunæ post S. Michaelis, A. 1356.

ctus per terram & flumina, cum moneta, judiciis & aliis juribus, quibus majores ejus sunt usi. (c)

Primæ hæc sunt literæ feudales, quas novimus, Marchionibus Badensibus super Marchiam a Cæsare datæ; in quibus hoc singulare, quod ad simultaneam Marchiæ investituram admissus est Rupertus I. Palatinus Elector. Occasionem rei dedit liberalitas Rudolphi, qui Ludovicum, Comitem Oetingensem, quem impense amaverat, Marchiæ suæ instituerat heredem. Factum hoc damnavit Cæsar, non quod res acta sine Cæsaris, ut domini directi consensu, sed quod peracta sine patris consensu, quodque minor fuerit ætate Marchio; quasi de allodio, non de feudo Imperii ageretur.

Crederes Marchiam Badensem antea fuisse allodiam, quoad fundum, & Marchiones nonnisi de regalibus investitos a Cæsare; cujus generis feudorum & alia hodie prostant exempla. Marchiones profecto passim in Chartis *Domini in Bada* vocantur, quæ nunquam vera Marchia fuit, sed Dynastia a Principibus, qui Marchiones vocabantur, possessa.

Quicquid hujus rei sit, prima hæc si non fuit Marchiæ investitura Cæsarea, aliam antiquiorem indicaverit nemo. De

Tom. II.

H 2

(c) Extant in TOLNERI *Hist. Palat.* Cod. Dipl. n. 158. SCHILTERI *Cod. Feud. Aleman.* pag. 338. & LÜNIG *Reichs-Archiv* Part. spec. Contin. 2. *Fortsetz.* 1. pag. 939.

RUD. VI.

De tota scilicet Marchia Badensi, non de partibus quibusdam, ut Mühlenbergæ Castro &c. quæstio est. Marchionatus Hachbergæ naturam allodii tum adhuc retinuit.

§. IV.

Pactum
success.
cum Pa-
lat.

A. 1363. Rudolphus noster successorium cum Ruperto, Palatino Electore, pactum inivit; in quo oppida Heidesheim & Wildberg ipsi promissa, si sine masculino herede decesserit Elector, quem vicissim terrarum Badensium scripsit heredem, si absque prole mascula obierit Marchio.

Eodem anno Rudolphus Diterico a Gemmingen investituram vici Damm concessit. Ouvenshemio autem duas curias in vico Bolach dedit in feudum.

§. V.

Privile-
gia Caro-
li IV.
Imp.

Tum temporis quoque Carolus IV. vectigal Grossi Turonensis Mülbergæ, & A. 1364. duorum Turonensium Schreckæ, de omnibus mercibus Marchioni concessit.

Quin & A. 1365. Comitatum Löwensteinensem, Alberti Comitis morte ad Imperium rediturum, eidem Spiræ contulit in feudum. Spes hæc tamen caruit effectu. (d)

(d) Primus Comes de Löwenstein fuit Albertus, filius Rudolphi I. Imp. spurius, quem scriptoribus ignotum, charta patris A. 1283. prodit. Chartam

§. VI.

A. 1633. Ruperto I. Palatino Electori Bellicheim & Bel-^{Palatina.}
heim, hodie præfecturæ Germersheimensis vicus, quos pignoris
jure ab Imperio tenuerat, Marchio noster oppigneravit. (e)
Reluit eos aut ipse, aut filius Bernhardus, qui A. 1383. illos de-
nuo Palatino subjecit.

§. VII.

Triennio post Rudolphus auxilium præstitit Eginoni,^{Fribur-}
Friburgi Comiti, in bello, quod cum civibus suis & Brisacensibus,^{genia.}
Neoburgensibus & Basiliensibus gessit. (f)

Eodem anno ab eodem Eginone omnes ejus vafallos infra
Bleicham flumen in Ortenavia, Rhenum inter & Nigram silvam,
biennioque post Castra Rotenfels, & Reichenbach coëmit.
Stollhovam vero, aliorum pignus, florenis bis mille ac ducentis
redemit.

H 3

hanc ex serinio Elect. Palat. Codex noster Diplom. dabit. Comitatus
iste Friderico Victoriofo, Electori Palatino A. 1441. venditus est; unde
nova Comitum Löwensteinenfium progenies surrexit.

(e) Acta compromissi Aurelian. pag. 157. TOLNER in addit. ad Histor. Palat.
pag. 79. ubi error in nomine Marchionis.

(f) Histor. Bad. Tom. I. pag. 252.

RUD. VI.

§. VIII.

Bellum
cum
Eberh.
Wirtenb.

Cum Eberhardo, Wirtembergiæ Comite, congressus est bello, quod Carolus IV. Imperator, multorum Imperii Principum consilio, A. 1370. composuit, Johannem de Ofweil, Wolfg. de Steine, Bertoldum & Hermannum de Sachsenheim, Georgium de Entzberg aliosque Nobiles obstringens, ut bona quædam ex suis Marchioni nostro offerrent in feudum.

Eodem anno Leopoldus & Albertus, Austriæ Duces, Rudolphum suarum in Brisgovia terrarum, inter quas nominatim expressa sunt oppida Neoburgum, Brisfacum, Friburgum, Kenzinga, quibus addita Villinga, constituerunt Advocatum provinciam & militiæ Præfectum.

§. IX.

Mors &
sepultura.

Obiit Rudolphus XIII. Kal. Aprilis A. 1372. in Abbatia Lucidæ Vallis & quidem in Capella, Marchionum Badensium sepulturæ destinata, sepultus. (g)

Ad latus Ecclesiæ Monasterii Lucidæ Vallis Capella est, quæ Principum mortuorum vocatur Capella, Sanctæ Annæ dedicata. In ea sepulti sunt plerique Badenses, Periodi Rudolphinæ Marchiones. In medio Capellæ visitur sepulcrum monumentum Rudolphi Longi, cum imagine ejus jacente, quam circumdat In-

(g) Necrolog. Lucidæ Vallis apud SCHANNAT. Vindem. Liter. Collect. I. pag. 166.

scriptio. Monumentum hoc æri incisum inter sepulcralia repræsentamus Lectori. Rudolphus Marchionum Badensium in Lichtenenthal sepulcorum postremus.

§. X.

Uxor Rudolphi Longi fuit Mechtildis, Johannis Comitis Conjux. Spanheimensis filia, (*h*) quam vivo patre Friderico sibi despondit A. 1346. quinque millia librarum Hallensium cum ea accepturus pro dote. Ex summa hac duo millia Rupertus Palatinus, reliqua Johannes persolvit.

Rudolpho dati sunt hujus pacti sponsores, Rudolphus & Rupertus Comites Palatini, fratres, Gerlacus Nassovius, Simon Salmensis, Walramus Spanheimensis, Adolphus & Johannes fratres Nassovii, Wilhelmus & Johannes Cattimelibocenses, Fridericus & Emico fratres Leiningenses Comites, præter alios inferioris Ordinis Nobiles.

Mechtildi, præter hanc dotem, ex hereditate paterna nihil debebatur, nisi patre decedente sine mascula prole. (*i*)

Mechtildis marito suo diu superstes, A. 1378. a Gerardo de Staffort, milite, homines proprios superioris & inferioris Hardæ sibi comparavit.

(*h*) Errant Genealogi, inter quos IMHOFFIUS in *Notitia procer. Germaniæ* Lib. IV. Cap. VIII. §. 6. quod Mechtildem hanc Johannis Comitis Spanh. sororem, Heinrici filiam constituunt. Emendatio nostra ex ipsis tabulis sponsalibus desumpta.

(*i*) *Ane Leibs-Erben.*

RUD. VI.

At alienavit eadem hæc Mechtildis plura. A. 1390. Ruperto II. Palatino Electori cessit bonis suis in Heidelberg, Wildsberg (*k*) & Eppingen. (*l*)

A. 1391. eidem Electori tradidisse arcem Befisheim scribit TOLNERUS. (*m*)

A. 1406. Ruperto Cæsari, concessit castra sua Mosbach & Obernheim. (*n*)

§. XI.

Liberi.

Mechtildis mater fuit trium liberorum; Bernhardi, novam Familæ Badensis qui periodum condidit, Rudolphi VII. & Mechtildis, quæ Henrico XIII. Comiti Hennebergenfi nupta, A. 1421. decessit. (*o*)

(*k*) Alias Wiberg, hodie Wildberg.

(*l*) TOLNER in *addit. ad Histor. Palat.* ex Actis Comprom. Aurel. pag. 74.

(*m*) Idem l. c.

(*n*) Idem l. c.

(*o*) SPANGENBERG *Chron. Henneberg.* Lib. V. Cap. XVII. pag. 206. sq. ubi Mechtildis hujus matrem, quæ Spanheimensis genere fuit, Ebersteinensem male nominat.

CAPUT